

חוק הדרכונים (תיקון מס' 4), התשמ"ז—1987 *

1. בסעיף 3 לחוק הדרכונים, התשי"ב—1952: (להלן — החוק העיקרי) —
- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) דרכון או תעודת מעבר ניתנים ליחיד; השר רשאי להתיר צירוף של קטין שלא מלאו לו שבע עשרה שנים לדרכון או לתעודת מעבר של אחד מהוריו.";
- (2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "ובלבד שקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות צירוף כאמור".
2. בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) השר רשאי להאריך את תקפה של תעודת מעבר ובלבד שתקופת תקפה של התעודה לא תעלה על שנתיים מיום שניתנה".
3. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
- 6ג. (א) אדם שאיבד דרכון או תעודת מעבר (בסעיף זה — מסמך נסיעה) או שנגנב ממנו מסמך נסיעה ימסור הצהרה בכתב על כך, תוך זמן סביר מהיום שנודעה לו עובדת האבידה או הגניבה, ללשכה האזורית למינהל האוכלוסין של משרד הפנים ואם ארע הדבר מחוץ לישראל, ימסור את ההצהרה לבציגות הדיפלומטית או הקונסולרית של ישראל הקרובה למקום האירוע.
- (ב) מסמך נסיעה שבעלו מסר הצהרה כאמור בסעיף קטן (א), יהא בטל עם הוצאת מסמך נסיעה חדש לבעלו".
4. בסעיף 8 (א) לחוק העיקרי, במקום פסקה (1) יבוא:
- "(1) זייף דרכון או תעודת מעבר, הוסיף, שינה, מחק, תלש, או השחית בדרך כלשהי רישום או חותמת בהם, בלא שהוסמך לכך כדון, או עשה פעולה המכוונת לזיוף, להוספה, לשינוי, למחיקה, לתלישה או להשחתה כאמור".

יצחק שמיר
שר הפנים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בשבט התשמ"ז (23 בפברואר 1987); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1772, התשמ"ז, עמ' 140.
1 ס"ח התשי"ב, עמ' 260; התשי"ז, עמ' 142; התשכ"ו, עמ' 70; התשכ"ט, עמ' 44.